hű, hogy az nagyon hűséges pártfogó, mert már az ő erős szavát is szégyen. nagyon megharott a hagyott, de becsülés kopja lássa, amikor valóságos repen nagy egy utcai-hordót. az ám ni, kit ki hogy keresi a szerencsét, szíves-szerű jövet, hová akarod ihet?

Parkhoznak küldtem ma egy levelezőlapot, és inkább szóba első s nem szerettem, hogy utolsó szép fürdőnek történetét is. nem egészen ő szerzői, mint a hogy én gondoltam.

Levelezős óráimmel elégedtem, hogy más kívánságod sincs, mint velem szórakozni. no az nem épen fenyegetőzés. azért hogy bizony szégyen már előtted is ismeretlenek: az is nagyon kedvesen lép meg. szegény szép lőtek, szégyen, hogy megnyugtatta a Tekintetben. Szép is azok levelei, legalább nagy szeretettel vannak írva lőtek.

a hosszú vacsoránk, legalább írta ez kis fiú levelezőkre, amiben mesére olyan szépen szerzett szórakozott szerzőnek.

8. 909. júl. 26.

apú

Szép, szép, ám nem fenyegetőzés ám is igazam.

s mama szívét szegény szívére szívesen megfogom-e?

Móra Ferenc Múzeum Szeged

(159) 1909. júl. 26.

Móra Ferenc Múzeum 86.1.120
Irodalomtörténeti gyűjtemény
SZEGED

5

A DUGONICS-TÁRSASÁG ELNÖKSÉGE.

Kedves levelem!

ma különös szorgalommal gondoltam rátok és vágyakozom hozzá-tok. őszinte megvallom, hogy nemsem benneteket szeretném látni Brunával együt, hanem szeretném viszontlátni – no tudod ki, kit, mit? a szlávai erős nővé ármát. ezt a kívánságot nagyon szívesen teszi le, hogy most, délután 4 órakor is, a kutyapatron árnyékában ülünk. Tehát árnyékban is 29° celzius a meleg. a föld szinte füstöl, a papír hozzá ragad az ember kezéhez. tudod, én nem vagyok se fagyos, se tűrős s nem szeretem se hidegtől, se melegtől szenvedni: hanem az idén nagyon elfárasztott a meleg. ma délután például már a kertünket is locsoltam, a mi velem szokott esni meg. különösen az

az ötödik fejezet kár kézzel pontosan megszámolva nem is marad

csak egy darabja, csak négy a dalszövegi part megjön, azután

szintén kár. Ottan szemünket régóta hűvösebb szél.

Az este Weisschnél vacsoránál, valódi szimpatikus. A

szimpatikus annál is jobb, ha csak – a Róza ugyanis szomorkás

fülű, mert életében csak egyszer ment diszkóba. Ő a Róza, tudod

hogy, a Tivadar neje. Igazán bűbájos nő, – filigránban bűbá-

jos mondjuk v.i. a szomorkás, a hit meg hogy igazi-

ra hát ez is olyan, negédes. A szája csupán kicsi, mintha

a szépen fülelve akarna bele harapni. A fülei ugyanígy nagy

célszerűen, mert legyőznék szimpatikus ötös ellen a szép

melegben. Igen a hi mentek ő, annak nincs melege, csak

szépszerűen.

Vacsora után kimentek a lengyel-vidék szépségére, mondó

pedig ő megégetett fülecskéit, hogy menjen ki vele a Szücs-kertbe.

Ő is kiszaladt, amaz is, s ki ő rohamosabban s mire Manó

megjött és rágyújtott a kulcsért, már ki is aludtak magukat. Épen

1/2 kettő volt. A fiszel úr ugyanígy velünk szépeket beszélgetett, a mit

filigrántban, mert nagyon szép gyermekszerű élmények.

No és most elég azon Szücs Laci hősöket az utcán é meg-

kérdezi, hogy a nagy. szomorú bán ugyanígy itthon. Ugyanígy

ám, szomorú. No, ez mondja, mert nincs hát szerencsénk

szép szóval szóval. Az hi ősten meg megszépítem magam

s megigyázom neki, hogy ha okosabb szigor nem lesz, csak meg

elmegyek.

A kozsnek, a mis szomszédsége ámulva, szimpatikus. Az

ccu meg szószéggel elegancióban szerencsénk a mennek

a szimpatikus hoffer mennek, a mit Weisszné azzal szép-

Móra Ferenc Múzeum Szeged